

— не зная; азъ, каза Лепавцовъ, казахъ това и прѣдъ слѣдственната власть, но да ли се отнася за Георги Великова — не зная; казаха въ слѣдственната власть, че билъ Великовъ, азъ казахъ — не зная. Да видимъ какво каза лицето, което, спорѣдъ казванieto на Лепавцова, било му казало, именно Илия Георговъ. Тоя послѣдния каза, че такова нѣщо не е казвалъ на Лепавцова и не познава Г. Великова. Попита се второто лице, именно Каравеловъ, говорилъ ли е на Лепавцова да не казва нищо за Великова и Каравеловъ каза, че не му е говорилъ нищо за Великова. По тоя начинъ излѣзе истината, че Лепавцовъ не е говорилъ нищо съ Илия Георговъ, нито съ Каравелова за Г. Великова. Толкова относително показанията на Лепавцова, съ които се обвинява Г. Великовъ, като прякъ дѣецъ.

Сега остава отъ показанията на Лепавцова върху печата да се каже. Лепавцовъ казва, че на тия писма, които ми се дадоха отъ Тюфекчиева имаше печатъ, на когото, между другото, имаше и думитъ „революционенъ комитетъ“. Освѣнъ на прѣдварителното слѣдствие, Лепавцовъ се пита и тукъ, да ли е тоя сѣщия печатъ и той каза, немогъ да кажа, че е сѣщия печатъ. Тоя печатъ, който е въ тефтерчето носи такова название: „Комитетъ свободна България“, а това е голѣма разлика, за туй казва Лепавцовъ, че не може да каже да ли е сѣщия.

Сега да прѣминежъ на другото доказателство, показано отъ страна на обвинителната власть, именно свидѣтеля Ернестъ Прайверъ. Тоя честенъ Германецъ, могъ да кажа за себе си, махва въжето на подседмия Г. Великовъ. Какво каза той? Той каза: държахъ гостинница, давахъ стаи подъ наемъ, но отъ лицата, които се спомѣнуватъ тукъ по дѣлото, нѣкой си Тюфекчиевъ идваше при мене, хвана, каза, една стая за двѣма души, но тѣ бѣха тогава ученици отъ висшето училище. За лицето Георги Великовъ свидѣтеля каза: това лице не съмъ виждалъ, не го познавамъ, нито е дохождалъ въ моя бирхалъ, може да е минавалъ по край кѣщата ми — това азъ не зная. П. питанъ свидѣтеля отъ г-на прокурора, защо е казалъ на прѣдварителното слѣдствие, че лицецо, което е живѣло у него билъ Георги Великовъ, той отговори, това лице не го познавамъ. П. каза ми се отъ стаята едно лице, което бѣше на двора, но той бѣше единъ по-високъ човѣкъ, а не бѣше Георги Великовъ, тоя човѣкъ сега го виждамъ, не го познавамъ отъ понапрѣдъ. Попитанъ по-нататѣкъ: на какъвъ языкъ даде показанията си, той